

Că el de aceea a și venit. Acolo sunt frumoase picturi. (...) Zice:

- Bine este a-i picta pe sfinți, dar mai bine este a ne face sfinți.

Starețul a întrebat:

- Părinte, eu ce să fac?

- Dumneata ești starețul. Să conduci mănăstirea cu blândețe și îndelungă răbdare dacă vrei să câștigi mai mult.

Așa ne-a spus Paisie. Mi-aduc aminte la fiecare. Și puțin ce-a vorbit. Și a zis:

- Dumneavoastră ați venit la noi și v-ați rătăcit. Și v-ați ostenit. Dar osteneala voastră e scrisă în ceruri,

pentru că ați făcut-o pentru cuvântul Domnului. Să nu vă temeți.

Noi eram osteniți. Câtă apă am băut!

(...) Și a luat el un bățșor, cu capul gol și desculț, și ne-a dus peste un pârau, de-a dreptul. Nu știu dacă am mers o jumătate de ceas și am ajuns drept în poarta mănăstirii. Ne-am luat rămas bun. A făcut metanie până la pământ și s-a dus în treaba lui”.

Sursa: www.doxologia.ro

Ne vorbește Părintele Cleopa, vol. 15,
Editura Mănăstirea Sihăstria, 2006



PROGRAMUL LITURGIC

- **Miercuri: 24 decembrie** / 08:00 – Liturghia Sfântului Vasile cel Mare și Ceasurile Împărățești / 18:00 – Vecernia și Litia
- **Joi: 25 decembrie** / 08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie → *Nașterea Domnului*
- **Vineri: 26 decembrie** 08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie → *Soborul Maicii Domnului* / 18:00 – Vecernia și Litia
- **Sâmbătă: 27 decembrie** / 08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie → *Sfântul Apostol, întâiul chemat Mucenic și Arhidiacon Ștefan* / 18:00 – Vecernia și Litia
- **Duminică: 28 decembrie**
08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie → *Duminica Sfinților: Iosif logodnicul Sfintei Fecioare Maria, David Prorocul și Iacob, ruda Domnului* → *Sfinții 20.000 de Mucenici din Nicomidia; Sfântul Sfințit Mucenic Ghicherie preotul*



Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro



BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

„Nu este răutate mai mare decât răutatea iubirii de sine.”
(Sfântul Isihie Sinaitul)

♦ Nr. 99 / 21 decembrie 2014 ♦



PĂRINTELE
CLEOPA ILIE

ÎNTÂLNIREA CU CUVIOSUL PAISIE AGHIORITUL

Eram la Careia, în capitala Sfântului Munte. De acolo am mers la mănăstirea Kutlumuș, marea lavră românească făcută de Radu cel Mare și reînnoită de Mihai Viteazu. Acolo am dormit noaptea. Un părinte, mare scriitor de la kinovită (conducerea comunității athonite), ne-a spus: „*Asta e mănăstire românească*”, că era ctitorită de domnitorii români.

Dar unde nu suntem noi ctitori?! Ne-am simțit bine că era o mănăstire făcută de ai noștri. Apoi ne-a zis: „*În programul nostru avem să vizităm și mănăstirea Stavronikita – acolo era arhimandritul Vasile, un prieten de-al nostru – , apoi mănăstirea Filotheu și*

mănăstirea Caracalu, făcută de Petru Șchiopu. Și mergând spre mănăstirea Stavronikita, o să vizităm un mare pustnic, venit din Sinai. Acesta a postit de două ori câte 40 de zile". El nu spunea, dar un ucenic de-al lui care era acolo ne-a zis: „măi, ăsta e mare pustnic. Numai 54 de ani are. Paisie îl cheamă. Simplu monah. Nu-i cleric."

Și noi am plecat dintr-un loc de la Burazeri – un schit. Acolo, la Burazeri, sunt 34 de călugări, care fac slujbă zi și noapte, cu starețul lor, slujbă neadormită. În fiecare ceas intră alt călugăr. Slujba nu se mai termină. Cele șapte laude și psaltirea. Și am întrebat cum să ieșim la pustnicul Paisie. [...] Și i-au spus ăștia: „O luați cam la dreapta, dați de cărări de cerbi, de căpriori, de porci sălbatici, care sunt foarte mulți, și apoi dați de o cărare mai pronunțată. El s-a ascuns acolo că a venit de la Sinai din cauza lumii, că acolo ziceau: mamă, acela e făcător de minuni, e înainte văzător. Și s-a ascuns săracul acolo de lume, dar tot l-au găsit. Și a fugit din Sinai că acolo vin mai mulți turiști. Și el a zis: «las că în Sfântul Munte Athos numai vine nimeni, nici femei. Aici o să am mai mare liniște»".

Am mers noi și tare greu mai mergeam. Era o pădure cu spini. Și spini mari. Erau și copaci mari, dar pe unde mergeam noi, erau ca și porumbarii, dacă ați văzut, un fel de spini care trăiesc la noi. Și noi, ca să nu ne agățăm, am pus dulamele în brâu și spinii ne înțepau pantalonii acum. Mergeam printre ei, ce să facem? (...)

Și mergeam prin pădurea aceea spinoasă. Și ne-am rătăcit, nu mai puteam de sete, nu găseam apă. Și iată cum mila lui Dumnezeu, sau poate cu rugăciunile pustnicului, găsim deodată un gârduț, un gard vechi de lemne și o portiță veche și înăuntru o grădinuță, câțiva smochini cu smochine crude. Iar de la portiță de aici era legată o sârmă dintr-acelea albe, care se folosesc la telefoane. Mergea pe gard sârma și apoi cobora într-o prăpastie drept în jos. Și ne-a spus acesta: *"Noi să nu ne coborâm fără blagoslovenie, că aici stă, în prăpastia asta. Tragem de sârma asta, că ea are legat un clopot jos în prăpastie unde stă el și când sună clopotul iese el la noi"* (...).

Numai ce vedem că iese un bătrânel cu barbă albă, cu capul gol: „Oriste, oriste!". Adică, pe grecește „Poftiți, poftiți!"

A luat-o el înainte pe treptele acelea, noi după dânsul. Am coborât jos, acolo într-o stâncă era peștera lui, un pârau cu apă rece. Și când ne-a văzut, săracul, din multă dragostea lui, ce să ne dea el? Ne-a dus într-un pridvoraș așa, cam de doi metri, unde era o măsuță și un scaun. Ne-a pus pe masă câte un pahar cu apă. Dar noi, cum ne era sete, ce era pentru noi apa rece? Zice Evanghelia: *Nici pentru un pahar de apă rece nu-ți vei pierde plata.* Apoi atunci vezi cât costă un pahar cu apă rece, când mori de sete, că noi veniserăm aproape 20 km. pe jos de la Careia. Ne-a pus pe masă câte un pahar cu apă rece, câte două smochine și dulceață de cireșe.

- Oriste, oriste!

L-am întrebat:

- Mai ai apă?

Nimic nu ne mai trebuia! (...) După aceea, el ne-a spus pe nume la toți:

- Părintele stareț Victorin de la Sihăstria, părintele Ioanichie, părintele Vartolomeu Florea, părinte arhimandrit Cleopa Ilie, bine ați venit! Ne-a zis pe nume la fiecare, deși nu ne-a mai văzut și nici noi nu l-am mai văzut, dar nici n-o să-l mai vedem, decât pe lumea cealaltă!

- Ce zice?

- V-a zis pe nume la toți, cum vă cheamă.

Și pe urmă a început a se smeri el:

- Tare-i rău pentru un călugăr când îi prisosește numele mai mult decât faptele lui, că Mântuitorul cu *vaiul* i-a amenințat pe aceia: *Vai vouă când vor prisosi numele voastre mai mult decât faptele voastre.* Am fugit din Sinai aici, ca să scap de lume, și aici a ieșit iar veste de pustnic. Eu nu sunt pustnic, eu sunt un om păcătos. Dacă ați venit să întrebați ceva, întrebați, că vorbesc...

Și eu am întrebat, că aveam translator:

- Părinte Paisie, unde se mântuiește omul? Aici, în prăpastia asta, cu toate stâncile deasupra lui, și de cealaltă parte de pârau și dincoace? Aici sau în mănăstirea cu viața cea de obște, sau în cele cu viața de sine? Sau în oraș, sau în sat, unde se mântuiesc oamenii?

Ah, ce înțelepțește a răspuns! Zice:

- Dragii mei, cine are trei lucruri: credință dreaptă în Dumnezeu,

smerenie și fapte bune, se mântuiește oriunde. Cine n-are acestea, nicăieri nu se mântuiește.

Așa ne-a spus. Adevărat: fapte bune, smerenie – ca să nu socoți că ai făcut ceva bun în fața lui Dumnezeu... Ne-am minunat. Și pe urmă a întrebat Ioanichie:

- Părinte Paisie, noi am vrea să întrebăm, că părintele Cleopa ar vrea să rămâie în Sfântul Munte, ce zici mata, să rămâie aici?

M-a pârât pe mine, că eu le-am spus că rămân acolo, nu mă mai duc, că am doi moși acolo, unu-i moșu' Varlaam Vântu, care a trăit 100 de ani, am fost la mormântul lui.

Și i-am zis:

- Ioanichie, cine te-a pus să întrebi asta?

Că el tot stătea împotriva să nu rămân eu acolo, să vin la țară. Și a răspuns pustnicul:

- Mănăstirea voastră e misionară, unde vin multe suflete. (El știa tot). Părintele Cleopa dacă vine în Sfântul Munte se mântuiește ca simplu monah, iar dacă o să stea acolo și o să aibă multă răbdare, se mântuiește ca un apostol.

Asta i-a spus lui Ioanichie, că el a întrebat de soarta mea. Și i-a mai zis:

- Dumnezeu ai venit ca să faci însemnări ca să scrii o carte, dar să și faci câte ceva din ceea ce scrii.

Iar părintelui Vartolomeu i-a spus:

- Părinte, ai venit să vezi picturile Sfântului Munte?